

УДК 159.923 – 316.47: 316.613.42

Аналіз особливостей особистості і міжособистісних стосунків у дівчат з різними типами прихильності

Такмакова М. Ю.

Стаття присвячено розгляду питання щодо впливу типу прихильності на різні сфери функціонування особистості й міжособистісних стосунків у дівчат. Дослідницьку вибірку склали дівчат у віці 18- 20 років, в яких було встановлено чотири можливих типи прихильності: «Автономія», «Надзалежність», «Псевдоавтономія» і «Дезорієнтованість». Доведено, що тип прихильності впливає на зрілість емоційної сфери особистості, рівень сформованості функцій психологічних меж особистості, здатність до встановлення і підтримання стосунків психологічної інтимності та виразність порушень у сфері міжособистісної взаємодії.

Ключові слова: тип прихильності, міжособистісні стосунки, функціонування особистості.

Статья посвящена рассмотрению вопроса относительно влияния типа привязанности на разные сферы функционирования личности и межличностных отношений у девушек. Исследовательскую выборку составили девушки в возрасте 18-20 лет, у которых было установлено четыре возможных типа привязанности: «Автономия», «Сверхзависимость», «Псевдоавтономия» и «Дезориентированность». Показано, что тип привязанности влияет на зрелость эмоциональной сферы личности, уровень сформированности функций психологических границ личности, способность к установлению и поддержанию отношений психологической интимности и выраженность нарушений в сфере межличностного взаимодействия.

Ключевые слова: тип привязанности, межличностные отношения, функционирование личности.

The article is devoted to considering the question of attachment style influence on different personality functioning spheres and interpersonal relations in girls. The research sample comprised of girls aged 18-20 years who, as it was established made four possible styles: «Autonomy», «Overdependence», «Pseudoautonomy» and «Disoriented». It is shown that attachment style effects on the personality emotional sphere maturity, the level of psychological functions of personal boundaries development, the ability to establish and maintain intimacy relations and intensity of interpersonal interaction psychological disorders.

Keywords: attachment style, interpersonal relationships, personality's functioning.

У сучасній психологічній літературі [1] відзначається зростання тенденцій до інфляції ролі незалежності, свободи, особистісних досягнень і девальвації ролі солідарності та прихильності в міжособистісних стосунках, зокрема, партнерських. У зв'язку із цим значного поширення набувають різного роду труднощі у встановленні і підтримці стосунків психологічної інтимності, такі як міжособистісна залежність [2], страх психологічної інтимності [3], синдром «емоційного холоду» [4] в міжособистісних стосунках.

Серед кола психологічних чинників, що обумовлюють такі порушення міжособистісної взаємодії, авторами вказуються порушення у структурній організації особистості [5], незавершеність певних стадій розвитку особистості [2], інфантильна психологічна травматизація [6]. Окремого розгляду набуває проблема стилю прихильності, зокрема уявлення щодо генералізованого і специфічного типів прихильності [7], які пояснюють формування порушень міжособистісної взаємодії у період дорослості функціонуванням порушених стилів прихильності.

Аналіз проблеми. У сучасній психологічній літературі (К. Bartholomew, L.M Horowitz, R. Bornstein, K. Brennan, Ph. Shaver, Т.В. Казанцева, В.М. Куніцина) [7, 8, 9] якість партнерських стосунків пов'язується з міжособистісними настановами, які формуються на основі дитячого досвіду і визначають особливості побудовання близьких стосунків в дорослому віці. Найбільш докладне пояснення такого взаємозв'язку дано в теорії прив'язаності (М. Ainsworth, J. Bowlby) [8]. Терміном «прихильність» позначається різновид міжособистісних стосунків, заснованих на потребі у психологічній безпеці, які встановлюються в результаті тривалої взаємодії і відрізняються вибірковістю, емоційністю і відносною стійкістю. Якість прихильності має типологічні особливості, які виражаються в стійкому стилі мислення, почуттів і поведінки в ситуаціях міжособистісної взаємодії. На думку ряду авторів (R.C. Fraley, K. Brennan, K. Bartholomew, Т.В. Казанцева) [9, 10], тип прихильності визначається двома незалежними соціально-психологічними настановами – ставленням до залежності і ставленням до незалежності від найближчого оточення. На основі прийняття або неприйняття цих настанов виділено чотири типи прихильності: автономний тип (приймає і залежність і незалежність), надзалежний (приймає тільки залежність), псевдоавтономний (приймає тільки незалежність) і дезорієнтований (не приймає ані залежність, ані незалежність).

Аспекти впливу прихильності в дитяче-батьківських стосунках у дорослих людей розкриваються в першу чергу в дослідженнях якості й задоволеності міжособистісними стосунками. Так, встановлено, що тип прихильності є одним з найбільш точних індикаторів близькості й стабільності стосунків, задоволеності й відданості [цит. по 9]. У рамках теорії прихильності в області міжособистісних стосунків було досліджено ряд питань, нижче ми розглянемо деякі з них більш докладно:

- загальна задоволеність стосунками. Люди з різними типами прихильності мають різні суб'єктивні уявлення й очікування від романтичних стосунків [цит. по 9]. За Дж. Лі типи прихильності співвідносяться зі стилями любові: індивіди з унікаючим типом прихильності є більш схильними до

людусу й прагне, індивіди із тривожно-суперечливим типом – до манії й арапе [цит. по 9].

- погодженість типів у парі. Стилі прихильності в партнерів характеризуються високою внутрішньопарною подібністю, відсоток збігу стилів за даними різних досліджень коливається від 50% до 78% [цит. по 9].

- сексуальність. Індивіди із залежним типом прихильності мають схильність до сексуалізації стосунків, секс використовується як доказ любові партнера або з метою маніпуляції, самозахисту, знаходження влади, зворотної турботи. Люди з унікаючим типом характеризуються прагненням до утримання від сексуальних контактів, або вступають у випадкові, ні до чого не зобов'язуючі зв'язки; також прагнуть самоствердитися й привернути увагу значущих осіб за допомогою сексу. Для надійного типу прихильності характерною є більша відданість партнерові [цит. по 9].

- встановлення й підтримка близькості. Сприйнятливість і чутливість партнера, як особливості когнітивного стилю, виявилася пов'язаною з надійним типом прихильності [цит. по 9], що характеризується когнітивною відкритістю й когнітивною гнучкістю; саморозкриття сприймається такими людьми як засіб досягнення близькості. Індивіди з порушеними типами прихильності мають специфічну вибірковість сприйняття, запам'ятовування й інтерпретації соціальної інформації. При цьому індивіди із тривожно-суперечливим типом схильні фіксуватися на помилках і недоліках як своїх, так і партнера; сприймають саморозкриття партнера в тому випадку, якщо воно не викликає в нього страху відкидання. Унікаючий тип прихильності характеризується слабким інтересом стосовно почуттів і думок партнера, менш готовий до саморозкриття, нечутливий до саморозкриття партнерів [цит. по 9].

- прояв підтримки й турботи. Показано, що різні форми небезпечної прихильності (тривожна й унікаюча) пов'язані з дефіцитом емпатії й альтруїзму [цит. по 9]. Індивідам з унікаючим типом прихильності властиво відводити свою увагу від об'єктів прихильності, оскільки сприймають тих, хто шукає допомоги, як несамостійних, слабких й незрілих, а турбота про іншого сприймається як «пастка». Самі в стресових ситуаціях не шукають підтримки з метою зберегти психологічну незалежність і самооцінку. Нездатністю до надання ефективної допомоги характеризується й тривожна прихильність у зв'язку із зосередженістю на власній тривозі, відходом від емоційних аспектів і дефіцитом навичок надання допомоги. Безпека прихильності корелює з гарною адаптацією в шлюбі, підтримкою, прийняттям партнера в проблемних ситуаціях і звертанням за допомогою, коли це необхідно.

В уявленнях щодо генералізованого типу прихильності стверджується те, що тип прихильності стає складовою частиною структури особистості й впливає на основні особистісні характеристики. Результати досліджень, у яких вивчали вплив особистості на формування прихильності, в узагальненому вигляді показують, що розходження в стилях прихильності залежать від двох основних факторів – тривоги й уникнення [цит. по 9].

У літературі наведено дані про те, що надійна прихильність формується в осіб з високою самооцінкою, високим рівнем соціальної компетентності й самоприйняття. Висока самооцінка характеризує також людей з унікаючим типом, прихильності. Індивіди, що мають залежний і безпечний типи, відрізняються від інших високими показниками товариськості [цит. по 9]. Для боязкого типу властиві підпорядкованість, фемінінність, а також низькі показники самоприйняття, емпатії, самоконтролю й психологічного благополуччя. Типи прихильності також співвіднесено з рисами особистості з «Великої п'ятірки». Так, у людей з безпечним типом прихильності був виявлений високий рівень екстраверсії й товариськості та більш низький рівень нейротизму. У людей із тривожною прихильністю було виявлено високий рівень нейротизму й низький рівень дружельності. Для досліджуваних із унікаючим типом прихильності властива тенденція до нейротизму й низькі показники за екстраверсією [цит. по 9].

Разом з тим, основний масив емпіричних даних було отримано на закордонних вибірках (найчастіше, американських), що залишає відкритим питання про вплив типу прихильності на різні сфери функціонування особистості й міжособистісних стосунків у вітчизняній культурі.

Мета роботи полягає в виявленні впливу стилю прихильності на особливості особистості і міжособистісних стосунків у дівчат.

Дослідницька вибірка складалася з 160 дівчат у віці від 18 до 20 років. За соціальним статусом всі досліджувані є студентками харківських вузів. За сімейним станом – 100 % вибірки є незаміжніми і не мають дітей, без явних ознак психічної і соматичної патології. Всі досліджувані на момент проведення роботи мають вдалий чи невдалий (за суб'єктивною оцінкою) досвід партнерських стосунків.

У роботі використовувалися наступні методи: «Досвід близьких стосунків» (Experiences in Close Relationships-Revised Fraley, Waller & Brennan), опитувальник діагностики стилю міжособистісних стосунків (О.С. Кочарян, Є.В. Фролова, І.О. Бару), шкала диференціальних емоцій К. Ізарда, методика діагностики психологічної межі особистості Т.С. Леві. Математико-статистичне оброблення результатів проводилося за допомогою U-критерію Манна-Уїтні для встановлення значущості розходжень між непов'язаними вибірками.

Результати дослідження. На основі даних опитувальника «Досвід близьких стосунків» у дослідницькій вибірці (160 осіб) було сформовано 4 групи дівчат з різними типами прихильності. Оскільки методика «Досвід близьких стосунків» на даний момент не має нормативних показників для української вибірки, виділення груп здійснювалося за медіаною кожної шкали, яку було встановлено емпіричним шляхом. Для шкали тривоги медіана склала 64,5 бала, для шкали уникнення - 49,5 балів. Кількісну характеристику груп представлено в таблиці 1.

Розподіл типів прихильності в дослідницькій вибірці

№	Тип прихильності	Кількість осіб	% від загальної кількості у вибірці
1	Автономія	48	30 %
2	Надзалежність	32	20 %
3	Псевдоавтономія	37	23,1 %
4	Дезорієнтованість	43	26,9 %

На наступному етапі нами були виявлено відмінності за допомогою непараметричного U-критерію Манна-Уїтні в рівні виразності досліджуваних ознак: емоційних рис особистості, стильових особливостей міжособистісних стосунків, функціонування психологічних меж особистості. За рівнем виразності базових емоцій (емоційних рис особистості) за методикою К.Ізарда було отримано значущі відмінності в чотирьох групах досліджуваних. Результати представлено в таблиці 2.

Таблиця 2

Відмінності емоційних рис особистості дівчат з різними типами прихильності

Змінні	U-критерій	Z-перетворення	p, рівень значущості
Дівчата з типом прихильності автономія і надзалежність			
Горе	561,5	-1,92	0,05
Сором	558,0	-2,10	0,05
Дівчата з типом прихильності автономія і псевдоавтономія			
Здивування	673,5	1,98	0,05
Дівчата з типом прихильності автономія і дезорієнтованість			
Горе	683,0	-3,12	0,01
Гнів	714,0	-2,74	0,01
Сором	696,5	-3,00	0,01
Дівчата з типом прихильності псевдоавтономія і надзалежність			
Здивування	423,5	-2,00	0,05
Горе	407,0	-2,27	0,05
Сором	378,0	-2,64	0,01

Примітка: у таблиці представлено тільки значущі результати.

Як випливає з наведених даних, дівчата з типом прихильності «Автономія» відрізняються більш низьким рівнем таких емоційних рис особистості як горе, гнів і сором порівняно із групами, в яких встановлено порушені типи прихильності (надзалежність, псевдоавтономія і дезорієнтованість) і більш високим рівнем частоти здивування (порівняно з групою з типом прихильності «Псевдоавтономія»). Істотних відмінностей між групами з порушеними типами прихильності знайдено не було. Різницю встановлено тільки між групою з типом прихильності «Псевдоавтономія» і «Дезорієнтованість», яка показує більш високу частоту переживання здивування, горя і сорому в останніх. Таким чином, можна робити висновок про незрілість сфери емоційної регуляції при порушенні прихильності незалежно від її типу.

Наступним кроком стало встановлення ступеню достовірності відмінностей чотирьох груп за рівнем сформованості функцій межі особистості (методика Т.С. Леві). Результати представлено в таблиці 3.

Таблиця 3

Відмінності у виразності функцій межі особистості дівчат з різними типами прихильності

Змінні	U-критерій	Z-перетворення	p, рівень значущості
Дівчата з типом прихильності автономія і надзалежність			
Спокійно-нейтральна функція	520,5	2,41	0,01
Дівчата з типом прихильності автономія і псевдоавтономія			
Стримуюча функція	557,5	-2,58	0,01
Дівчата з типом прихильності автономія і дезорієнтованість			
Проникаюча функція	701,0	2,85	0,01
Віддаюча функція	805,0	2,16	0,05
Спокійно-нейтральна функція	691,0	2,98	0,01
Дівчата з типом прихильності надзалежність і псевдоавтономія			
Вбираюча функція	428,0	-2,34	0,05
Дівчата з типом прихильності надзалежності і дезорієнтованість			
Проникаюча функція	428,5	3,11	0,01
Дівчата з типом прихильності псевдоавтономія і дезорієнтованість			
Проникаюча функція	509,0	2,60	0,01

Примітка: у таблиці представлено тільки значущі результати.

Як видно з представлених даних, у дівчат з групи «Автономія» вище рівень виразності спокійно-нейтральної, проникаючої і віддаючої меж особистості порівняно з дівчатами з груп з порушеними типами прихильності. Тобто, це означає, що надійний тип прихильності («Автономія») припускає здат-

ність регулювати контактність і закритість меж особистості і підтримку стабільного почуття власної цінності і впевненості у власній позиції.

Для типу «Псевдоавтономія» порівняно з іншими групами більш властивий рівень виразності стримуючої і вбираючої функції меж особистості. Отримані результати означають, що даний тип прихильності пов'язаний з розвинутою здатністю до контролю внутрішніх імпульсів і потягів, а також відчуття внутрішніх прав на задоволення власних потреб. Тобто даний тип прихильності поєднує в собі зрілі і незрілі ознаки регуляції персонального простору особистості - внутрішня автономія та надконтроль.

Для типу «Надзалежність» більш розвинутою виявилася тільки проникаюча функція меж особистості. Дана особливість свідчить про виражену здатність до розчинення меж, коли особистість отождоюється, ідентифікується з іншим. При цьому висока ступінь виразності даної функції може означати втрату відчуття свого центру і розчинення свого Я в особистості партнера.

Тип прихильності «Дезорієнтованість» виявляє нижчий рівень сформованості меж особистості порівняно з усіма іншими групами, що свідчить про системні спотворенні функції меж особистості і незрілість такої особистості в цілому.

На наступному етапі роботи ми провели порівняння чотирьох груп з різними типами прихильності за такими ознаками як стильові особливості міжособистісних стосунків (опитувальник діагностики стилю міжособистісних стосунків, О.С. Кочарян, Є.В. Фролова, І.О. Бару). Результати представлено в таблиці 4.

Таблиця 4

Відмінності стилів міжособистісних стосунків дівчат з різними типами прихильності

Змінні	U-критерій	Z-перетворення	p, рівень значущості
Дівчата з типом прихильності автономія і псевдоавтономія			
«Близкість»	667,5	2,20	0,05
«Злиття»	672,0	-2,03	0,05
Дівчата з типом прихильності автономія і дезорієнтованість			
«Близкість»	639,0	3,61	0,01
«Злиття»	679,0	-2,92	0,01
«Сепарація»	657,5	-3,31	0,01
Дівчата з типом прихильності надзалежність і псевдоавтономія			
«Сепарація»	431,5	-2,21	0,05
Дівчата з типом прихильності надзалежність і дезорієнтованість			
«Близкість»	429,0	3,09	0,01
«Злиття»	518,0	-2,21	0,05
«Сепарація»	405,0	-3,74	0,01
Дівчата з типом прихильності псевдоавтономія і дезорієнтованість			
«Злиття»	527,5	-2,45	0,01

Примітка: у таблиці представлено тільки значущі результати.

Отримані дані свідчать про те, що у дівчат з типом прихильності «Автономія» достовірно вищим є рівень виразності такого стильового компоненту стосунків як «Близкість», що інтерпретується як здатність до встановлення і підтримання стосунків психологічної інтимності, і достовірно нижчими є виразність тенденцій до «Злиття» і «Сепарації», які показують порушення міжособистісних стосунків за типом спів залежності та протизалежності.

Тип прихильності «Дезорієнтованість» характеризується більш високим рівнем виразності компонентів «Злиття» і «Сепарація», що означає і більшу виразність порушень міжособистісних стосунків за типом надзалежності і уникнення близькості. Тип прихильності «Псевдоавтономія» відрізняє незначне переважання (тільки порівняно з типом «Надзалежність») тенденції до сепарації в міжособистісних стосунках, що означає схильність до дистанціювання, ізоляції, уникнення близькості. Тип прихильності «Надзалежність» не виявив чіткого переважання будь-якого стилю побудування міжособистісних стосунків.

Таким чином, ми бачимо, що більш зрілий і гармонійний стиль побудування міжособистісних стосунків спостерігається при сформованому типі прихильності «Автономія» і виразність порушених стилів побудування міжособистісних стосунків при типах прихильності «Псевдоавтономія» і «Дезорієнтованість».

Висновки

1. Тип прихильності «Автономія» у дівчат характеризується більш високою зрілістю емоційної сфери особистості; більш високим рівнем сформованості функцій меж особистості, які визначають здатність регулювати контакт і закритість меж особистості, підтримку стабільного почуття власної цінності і впевненості у власній позиції; більш розвинутою здатністю до встановлення і підтримання стосунків психологічної інтимності.

2. Порушені типи прихильності у дівчат в цілому характеризуються незрілістю сфери емоційної регуляції (незалежно від типу); більш високим рівнем виразності стильових особливостей міжособис-

тісних стосунків «Злиття» і «Сепарація», що означає і більшу виразність порушень міжособистісних стосунків за типом надзалежності і уникнення близькості, причому найбільш дисгармонійним є тип прихильності «Дезорієнтованість».

3. Функціонування межі особистості при порушених типах прихильності у дівчат має специфічні особливості. Тип прихильності «Псевдоавтономія» поєднує зрілі і незрілі ознаки регуляції персонального простору особистості - внутрішня автономія та надконтроль над сферою імпульсів і потягів. Тип прихильності «Надзалежність» характеризується вираженою здатністю до розчинення межі, тенденцією до ототожнення свого Я з іншою значущою особою, схильністю до розчинення свого Я в особистості партнера. Тип прихильності «Дезорієнтованість» характеризується низьким рівнем сформованості межі особистості, що свідчить про системне спотворення функцій меж особистості і незрілість такої особистості в цілому.

Перспектива подальших досліджень може бути пов'язана з розширенням уявлень про особливості особистості і міжособистісних стосунків при різних типах прихильності у жінок і чоловіків та створенні на цій базі психокорекційних програм для дорослих людей і навчальних програм для молодих сімей, спрямованих на формування надійного типу прихильності у стосунках.

Література

1. Гидденс Э. Трансформация интимности. Сексуальность, любовь и эротизм в современных обществах / Энтони Гидденс / Пер. с англ. В. Анурина. — СПб.: Питер, 2004. — 208 с. ISBN 5-469-00133-4.
2. Уайнхолд Б. Освобождение от созависимости / Б. Уайнхолд, Дж. Уайнхолд / Перевод с англ. А. Г. Чеславской. — М.: Независимая фирма «Класс». — 224 с.
3. Короленко Ц. П. Интимность. Монография. / Ц. П. Короленко, Н. В. Дмитриева — М.: Академический Проект; Гаудеамус, 2012. — 239 с. ISBN 978-5-8291-1349-0 (Академический Проект) ISBN 978-5-98426-111-1 (Гаудеамус)
4. Синдром «эмоционального холода» в межличностных отношениях: аддиктивный контекст / Кочарян А. С., Терещенко Н. Н., Асланян Т. С., Гуртовая И. В. // Вісник Харківського університету. Сер. Психологія. — Х.: Вид-во ХНУ, 2007. - №771. — с. 115-119.
5. Руководство по аддиктологии / Под ред. проф. В. Д. Менделевича. — СПб.: Речь, 2007. — 768 с.
6. Джонсон С. М. Психотерапия характера. Методическое пособие для слушателей курса «Психотерапия». / Стивен М. Джонсон — Пер с англ. — М.: Центр психологической культуры, 2001. — 356 с. ISBN 5-7856-0249-0
7. Bartholomew K. Avoidance of Intimacy: An Attachment Perspective / K. Bartholomew // Journal of Social and Personal Relationships. — 1990. — Vol. 7, No. 2. — P. 147-178.
8. Боулби Дж. Создание и разрушение эмоциональных связей / Джон Боулби — Пер. с англ. В. В. Старовойтова. — М.: Академический проект, 2004, 2-е изд. — 232 с. ISBN 5-8291-0738-4.
9. Казанцева Т. В. Социально-психологические детерминанты межличностной привязанности / Татьяна Валерьевна Казанцева. — Автореф. дисс. ... канд. психол. наук, 19.00.05.— СПб.: СПбГУ, 2011. — 19 с.
10. Fraley R.C. An item-response theory analysis of self-report measures of adult attachment / R.C. Fraley, N.G. Waller, K.A. Brennan // Journal of Personality and Social Psychology. — 2000. — №78. — P. 350-365.

Literatura

1. Giddens E. Transformaciya intimnosti. seksualnost, lyubov i erotizm v sovremennykh obshchestvax / Entoni Giddens / per. s angl. V. Anurina. — SPb.: Piter, 2004. — 208 s. ISBN 5-469-00133-4.
2. Uajnhold B. Osvobozhdenie ot sozavisimosti / B. Uajnhold, Dzh. Uajnhold / Perevod s angl. A. G. Cheslavskoj. — M.: Nezavisimaya firma «Klass». — 224 s.
3. Korolenko C.P. Intimnost. Monografiya. / C.P. Korolenko, N.V. Dmitrieva — M.: Akademicheskij Proekt; 2012. — 239 s. ISBN 978-5-8291-1349-0.
4. Sindrom «emocionalnogo holoda» v mezhlichnostnyh otnosheniyah: addiktivnyj kontekst / A.S. Kocharyan, N.N. Tereshhenko, T.S. Aslanyan, I.V. Gurtovaya // Visnik Kharkivskogo universitetu. Ser. Psichologiya. — 2007. — №771. — S. 115-119.
5. Rukovodstvo po addiktologii / Pod red. prof. V.D. Mendelevicha. — SPb.: Rech, 2007. — 768 s.
6. Dzhonson S. M. Psichoterapiya charaktera. Metodicheskoe posobie dlya slushatelej kursa «Psichoterapiya». / Stiven M. Dzhonson — Per. s angl. — M.: Centr psichologicheskoy kultury, 2001. — 356 s. ISBN 5-7856-0249-0
7. Bartholomew K. Avoidance of Intimacy: An Attachment Perspective / K. Bartholomew // Journal of Social and Personal Relationships. — 1990. — Vol. 7, No. 2. — P. 147-178.
8. Boulbi Dzh. Sozdanie i razrushenie emocionalnyh svyazey / Dzhon Boulbi — per. s angl. V.V. Starovojtova. — M.: Akademicheskij Proekt, 2004, 2-e izd. — 232 s. ISBN 5-8291-0738-4.
9. Kazanceva T.V. Socialno-psichologicheskie determinanty mezhlichnostnoj privyazannosti / Tatyana Valerevna Kazanceva. — Diss. ... kand. psichol. nauk, 19.00.05.— SPb.: SPbGu, 2011. — 205 s.
10. Fraley R.C. An item-response theory analysis of self-report measures of adult attachment / R.C. Fraley, N.G. Waller, K.A. Brennan // Journal of Personality and Social Psychology. — 2000. — №78. — P. 350-365.